

[Arbejdsministeren]

veau, har sikret, at der, til trods for hvad man ofte hører, på årsbasis er blevet oprettet mere end 10.000 nye arbejdspladser i stat, amter og kommuner, og at disse arbejdspladser ikke mindst er gået til kvinderne.

Jeg kan også nævne, at i beskæftigelsesplanen var der punkter, hvor man satte ind på en forbedring af det offentliges service, herunder vores hjemmehjælpsforslag, et forslag, der særlig havde adresse til den arbejdsløshed, der har ramt kvinderne så hårdt.

Endvidere har arbejdsdirektoratet på min anmodning i februar i år udsendt et cirkulære til arbejdsmarkedsnævne, arbejdsformidlingskontorerne og de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, ifølge hvilket der ved anvisning af arbejde til personer, der har vanskeligt ved at få deres børn passet, må tages et særligt menneskeligt hensyn ved formidlingen.

Jeg kan også sige, at socialministeren i samme forbindelse har taget et initiativ i forhold til kommunerne og indskærpet over for dem deres ansvar for, at der er det tilstrækkelige antal institutionspladser og andre pasningsmuligheder for børnene, således at kvinderne har mulighed for at opfylde den forpligtelse, som er grundlæggende for vores arbejdsløshedsforsikringslovgivning, nemlig at de står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Sigtet med forslagene om ligestilling mellem kvinder og mænd på offentlige arbejdspladser og beskæftigelsesforanstaltninger for kvinder er således efter regeringens opfattelse i et vist omfang tilgodeset med regeringens beskæftigelsesplan og de nævnte lovforslag om ligestillingsrådet og om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m. v.

Om de enkelte forslag, som socialistisk folkeparti har fremsat, skal jeg kort sige følgende.

For så vidt angår forslaget om forbedrede forhold inden for daginstitutionsområdet er jeg enig i intentionerne, der er dels at skaffe flere pladser i vore daginstitutioner, dels at skaffe flere arbejdspladser, ikke mindst for kvinderne. Men forslagsstillernes tanker om, hvordan man skal nå dette mål, gør mig betænkelig, da de på afgørende måde ændrer ved principperne for lovgivningen om social bistand. Det siger forslagsstillerne i øvrigt også ganske klart, men det gør i hvert fald regeringen betænkelig, at man vil skabe den-

ne ændring i ansvarsfordelingen mellem stat og kommuner.

Jeg tænker selvfølgelig i denne forbindelse på, at det af bilstandsloven klart fremgår, at det er kommunerne, der afgør både spørgsmålet om, hvorvidt behovet for pladser er opfyldt, og spørgsmålet om normeringer. Men jeg vil samtidig tilføje, at denne ret til at afgøre dette suverænt i kommunerne selvfølgelig må ledsages af et tilsvarende ansvar. Socialministeren og socialstyrelsen følger da også løbende kommunernes udbygningsplaner på dette felt, og jeg tror, det er vigtigt, at vi fortsat følger den udbygning, der sker i kommunerne, med kritiske øjne både i offentligheden og fra de statslige myndigheders side.

Man må i øvrigt tænke på, at kommunerne ved en yderligere udbygning af daginstitutioner af økonomiske grunde kan blive tvunget til at lade andre aktiviteter såsom hjemmehjælpsordninger og plejehjemsordninger komme i anden række med det resultat, at nettoudbuddet af nye kvindearbejdspladser ikke bliver det, som forslagsstillerne havde ønsket.

Må jeg ved denne lejlighed gøre opmærksom på, at den besparelse, der blev vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af finansloven for 1975-76, ved en aftale mellem Kommunernes Landsforening og socialministeriet ikke er forudsat at gælde ud over den 1. januar 1977.

Med hensyn til forslaget tredje punkt kan jeg oplyse, at indtægtsgrænserne for tildelte fripladser i øjeblikket er under overvejelse i socialministeriet sammen med andre ændringer af betalingsreglerne på daginstitutionsområdet.

Endvidere skal jeg om kapaciteten sige, at antallet af pladser i perioden fra 1. januar 1977 til 1. januar 1983 forventes at stige fra ca. 175.000 til mindst 210.000 pladser, og de erfaringer, vi i øjeblikket har med kommunernes udbygningsplaner, tyder endog på, at dette skøn, som altså er 1 år gammelt, allerede er i underkanten af det, man kan forvente af udbygning ude i kommunerne.

Endelig skal jeg sige, at socialministeriet, bl. a. på grund af den undersøgelse, som BUPL har gennemført, har anmodet socialstyrelsen om at overveje muligheden for at skabe ensartede kriterier for ventelister for at få et bedre udgangspunkt for en vurdering af